

Sygn. akt II K 179/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2016 roku

Sąd Rejonowy w Brzegu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Ewa Kacan – Skrzyńska

Protokolant: st. sek. sąd. Lilianna Kupis

W obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Brzegu – Dariusza Rybickiego

Po rozpoznaniu w dniu 07.07.2015 r., 30.11.2015r., 06.11.2016 w Brzegu

Sprawy **G. S.**

s. W. i H. z domu D.

ur. (...) B.

Oskarżonego o to, że:

w listopadzie 2004 r. w B. przyjął od B. L. (1) podrobione banknoty dolarowe o nominale 100 dolarów każdy, w ilości nie mniejszej niż 80.000, w celu wprowadzenia ich do obrotu poprzez przekazanie R. Z. (1),

tj. o przestępstwo z art. 310 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego **G. S.** za winnego popełnienia czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art.310 § 2 kk i za to na podstawie art. 310 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierza mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej w pkt I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 5 (pięciu) lat,

III. na podstawie art. 71 § 1 kk w zw. z art. 4 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

IV. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust 1 pkt 4 i art. 3 ust. 2 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.114,95 (tysiąc sto czternaście i 95/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu , w tym opłatę w wysokości 400 (czterysta) złotych .

Sygn. akt II k 179/15

UZASADNIENIE

SĄD USTALIŁ NASTĘPUJACY STAN FAKTYCZNY

Wyrokiem Sądu Rejonowego dla W. F. z dnia 8 .11.1999 roku sygn.. akt II K 1490/98 B. L. (1) skazany został na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Następnie obrońca B. L. (1) wystąpił z wnioskiem o odroczenie wykonania kary , który to wniosek nie został uwzględniony . Na etapie postępowania odwoławczego przedstawiona została poświadczająca nieprawdę dokumentacja z leczenia psychiatrycznego B. L. (1) w konsekwencji czego postanowienie Sądu zostało uchylone do ponownego rozpoznania . Postanowieniem z dnia 30 stycznia 2003

roku (...) Sąd Rejonowy dla W. F. odroczył wykonanie kary pozbawienia wolności . Następnie obrońca ponownie złożył wniosek o dalsze odroczenie powołując się na poświadczającą nieprawdę dokumentację skazanego B. L. (1) z leczenia psychiatrycznego . Wniosek został uwzględniony , po czym obrońca złożył wniosek o warunkowe zawieszenie kary pozbawienia wolności . Na etapie tego postępowania Prokuratura Okręgowa we W. poinformowała organ orzekający , iż dostarczana wcześniej do spraw o odroczenie wykonania kary dokumentacja medyczna była fikcyjna , przedkładając jednocześnie protokoły przesłuchań lekarza . W konsekwencji nie uwzględniono wniosku obrońcy o warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności , od której to decyzji obrońca złożył zażalenie .

Dowód : z akt sprawy (...) : odpisy wyroków k. 1610-1612 , 1624, wniosek o odroczenie wykonania kary k. 1633 ,1676-1677 dokumentacja medyczna k. 1640-1643 , 1648 – 1650 , 1657, 1665 -1672 , 1673-1674 , 1681-1682 postanowienie w sprawie (...) k. 1651 , zażalenie k. 1653-1654 , 1694 , protokół posiedzenia SO we W. k. 1662-1663 , postanowienie w sprawie (...) k. 1672 , postanowienie w sprawie (...) k. 1675 , postanowienie w sprawie (...) k. 1683 , wniosek o warunkowe zawieszenie wykonania kary k. 1686 , pismo Prokuratury Okręgowej we W. k. 1688 , postanowienie w sprawie (...) k. 1692/1693 , wniosek o odroczenie posiedzenia k. 1696 , protokół posiedzenia SO we W. k. 1698 , wyjaśnienia B. L. k. 306 , 332 , 346-347 , , (...) -1090 , (...) - (...), (...) - (...), (...) - (...), zeznania Z. N. (1) k. 3023-3024

W okresie tym B. L. (1) brał udział we wprowadzaniu do obrotu sfalszowanych dolarów amerykańskich . Nawiązał on kontakt między innymi ze Z. N. (1) , który podobnie jak on zajmował się produkcją falsyfikatów dolarów amerykańskich i euro . Pomiędzy nimi istniały dobre relacje , byli bliższymi znajomymi . Tą drogą B. L. (1) wszedł w posiadanie nie mniej niż 1.000 sztuk sfalszowanych dolarów amerykańskich o nominałach po 100 dolarów które przekazał mu Z. N. (1) , a za które B. L. (1) ostatecznie nie zapłacił mu .

Dowód : z akt sprawy (...) wyjaśnienia i zeznania B. L. , 296-302 , , 308-313 , 332 , 346-347 , 304-307 , 343-345 , (...) -1090 , (...) - (...), (...) - (...), , (...) - (...), wyjaśnienia i zeznania Z. N. k. 801-804 , 813-814, 837-841,849-883 , 887-893 , 894, 899-904 , 908-910, 1453-14582377- (...), (...) - (...), (...) - (...), (...) - (...), protokół przeszukania 555-592 , protokół oględzin k. 601-606 , opinia Europejskiego Banku Centralnego k. 843-847 , oraz z akt 179/15 ekspertyzy NBP (...) , częściowo wyjaśnienia W. S. (1) k. 132-134, 136-137,138-139 , 140-141, protokół przeszukania wraz z dokumentacją fotograficzną k.145-151

W związku z trwającym postępowaniem odwoławczym od postanowienia Sądu nieuwzględniającego wniosku o zawieszenie wykonania kary , B. L. (1) poszukiwał osoby , która poprzez znajomości w Sądzie bezprawnie wpłynie na decyzję sądu odwoławczego . Dobrym znajomym B. L. (1) w tym czasie pozostawał oskarżony G. S. , od którego dowiedział się , że takie możliwości ma kolega G. S. R. Z. (2) , a który nosił pseudonim „siwy” , „kajakarz” . Na prośbę B. L. (1) oskarżony G. S. umówił go z R. Z. (2) - spotkanie odbyło się w domu oskarżonego , w czasie spotkania R. Z. zażądał za pozytywne załatwienie sprawy kwoty 40 tys złotych . B. L. (1) nie posiadając takiej kwoty przekazał R. Z. (2) jedynie 17.000 złotych za pośrednictwem G. S. , proponując następnie R. Z. (2) przy kolejnym spotkaniu zaaranżowanym przez G. S. , iż pozostałą brakującą kwotę ureguluje sfalszowanymi dolarami amerykańskimi , a które otrzymał od Z. N. (1) . To spotkanie odbyło się na terenie zakładu fryzjerskiego w B. pomiędzy B. L. (1) a R. Z. , bez udziału G. S. . W późniejszym czasie po zastanowieniu się , przez oskarżonego G. S. R. Z. (2) przekazał , iż propozycją jest zainteresowany , wówczas G. S. wiedział o ustaleniach pomiędzy B. L. a R. Z. (1) . Po czym w miesiącu listopad 2004 roku za pośrednictwem oskarżonego G. S. , B. L. (1) przekazał R. Z. (2) banknoty dolarowe o nominale 100 dolarów każdy , w ilości nie mniejszej niż 80.000 , które ukrywał zakopane w lesie , a które w obecności G. S. wykopał . Jak ustalili wcześniej , o czym wiedział oskarżony , dolary te R. Z. (2) miał sprzedać i w ten sposób uzyskać brakującą kwotę . Sam G. S. poinformował B. L. (1), że jest to dobry moment na przekazanie dolarów gdyż R. Z. ma na nie kupca. O powyższym B. L. (1) poinformował swojego znajomego Z. N. (1) , wspomniał o tym również W. S. (1) .

Dowód : z akt sprawy (...) wyjaśnienia i zeznania B. L. 304-307, 332 , 346-347 , 343-345 , (...) -1090 , (...) - (...), (...) - (...), (...) - (...), wyjaśnienia i zeznania Z. N. k. 801-804 , 813-814 , (...) - (...), (...) - (...), (...) - (...) (częściowo) , opinia Europejskiego Banku Centralnego k. 843-847 , z akt (...): częściowo wyjaśnienia W. S. (1) k. 132-134, 136-137,138-139 , 140-141

Następnie postanowieniem z dnia 6 stycznia 2005 roku Sądu Okręgowego we W. , zażalenie obrońcy B. L. (1) oddalono . Po tej dacie R. Z. (2) obiecywał zwrot pieniędzy , następnie zaczął unikać kontaktu zarówno z B. L. (1) jak i oskarżonym G. S.

Dowód: z akt sprawy (...) wyjaśnienia i zeznania B L. 304-307, 332 , 346-347 , (...) -1090 , (...) - (...), (...) - (...), , (...) - (...) , postanowienie SO we W. k. 1700-1701

Oskarżony G. S. w toku postępowania nie przyznał się do popełnienia czynu . Wskazał , iż znał B. L. (1) , może spotkali się kilka razy , pracował również u R. Z. . Wskazał , iż w jego ocenie B. L. pomawia go bowiem wie , że oskarżony przebywa cały czas na terenie I. , gdzie wyjechał w latach 2005/2006 i nie ma możliwości zweryfikowania wersji podanej przez B. L. . Wskazał , iż nie jest w stanie podać co robił w roku 2004 i 2005 .

Słuchany w toku dalszego postępowania na pytanie dlaczego miałby go pomawiać oskarżony wskazał , iż R. Z. (1) miał konflikt z B. L. (1) a oskarżony był kolegą R. Z. (1). Nie był w stanie wskazać jakie korzyści miał B. L. (1) z tego, że pomówił oskarżonego . Wskazał , że 10-15 lat temu znał się z R. Z.. Z. miał wówczas bar , w którym oskarżony pomagał. R. Z. (2) przyjeżdżał kilka razy do oskarżonego bo miał psa i razem chodzili na spacer . Zna siostrę R.Z.. Nie był w konflikcie z R. Z. (1), zaś z B. L. (1) zerwał znajomość bardzo szybko , nie pamięta czy przed 2004r. czy po 2004r. Wyjaśnił , iż pod koniec 2005r. przebywał już za granicą. nie miał żadnych sytuacji konfliktowych z B. L.. Wskazał , iż mogła być taka sytuacja że B. L. (1) był u niego w domu ale nie jest wskazać roku .

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 822-824 , 1007 , 1157

G. S. posiada wykształcenie średnie – elektromechanik , pracuje na terenie I. z wynagrodzeniem 2000 euro , kawaler , nie posiada dzieci , kawaler , nie ma nikogo na utrzymaniu , zdrowy fizycznie , nie leczony psychiatrycznie , oskarżony nie był karany .

Dowód : karta karna (...) , wyjaśnienia oskarżonego k. 1157

Sąd zważył co następuje

Sprawstwo i wina oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu wątpliwości nie budzi . Ustalenia w sprawie sąd czynił w oparciu o relację świadka B. L. (1), Z. N. (1) , W. S. (1) . Patrzył również przez pryzmat orzeczeń sądów przywołanych w stanie faktycznym , załączonego wniosku o odroczenie wykonania kary , zażaleń , nie tracił z pola widzenia dokumentacji medycznej , protokołu posiedzenia SO we W., , wniosku o warunkowe zawieszenie wykonania kary oraz o odroczenie posiedzenia, pisma Prokuratury Okręgowej we W. , protokołu przeszukania , protokołu oględzin, opinii Europejskiego Banku Centralnego , ekspertyzy NBP . Tym samym odmówił waloru wiarygodności relacji R. Z. (2) oraz wyjaśnieniom samego oskarżonego .

Pozostałe zawnioskowane dowody do sprawy nie istotnego nie wniosły , podkreślając jedynie pośrednio trafność dokonanych przez sąd ustaleń , w związku z tym powoływanie się na te dowody i rozważanie w tym zakresie jest zbędne .

Konstatacji wymaga iż B. L. (1) składał relacje wielokrotnie na przełomie kilku lat . Poza zeznaniami jakie złożył w maju 2009 roku , pozostałe są konsekwentne co do istotnych okoliczności , przedstawianych przez B. L. (1) szczegółowo . Pojawiające się zaś nieścisłości , w ocenie Sądu są wynikiem upływu czasu , a co za tym idzie zatarciem w pamięci niektórych okoliczności , to jednak w obliczu konsekwentnych relacji co do okoliczności istotnych nie ma wpływu na ocenę wiarygodności relacji jakie złożył .Przyznając walor wiarygodności Sąd nie tracił z pola widzenia całości wyjaśnień jakie składał w toku postępowania ,w którym B. L. (1) skorzystał z dobrodziejstwa z art. 60 par 3 kk , a których analiza prowadzi do wniosku , że okoliczności istotne dla niniejszej sprawy miały wówczas charakter uboczny , które pojawiły się w toku składanych kolejnych relacji , pozostawały bez wpływu na odpowiedzialność świadka w jego sprawie i możliwość skorzystania ze wspomnianego dobrodziejstwa, nie prowadziły do umniejszenia jego winy , wręcz przeciwnie wskazywały na popełnienie innych jeszcze czynów .A tylko dlatego że , jak wskazał B. L. (1) obawiał się, że

przemilczenie tych okoliczności , o których może wyjaśnić Z. N. (1) ,a który o nich był poinformowany, uniemożliwi mu skorzystanie z dobrodziejstwa art. 60 par 3 kk, wyjaśnił również i w tym zakresie . Co dalej istotne, okoliczności przez niego podawane korelują z prowadzonym na wniosek świadka postępowaniem w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania kary , faktem ujawnienia , iż dokumentacja na jaką powołuje się w sprawie jest fałszywa oraz wnioskiem o odroczenie posiedzenia zażaleniowego w SO we W. . Zasady logiki prowadzą do wniosku , że świadomość B. L. (1) , ujawnienia sfalszowanej dokumentacji lekarskiej skłoniła go do sięgnięcia po inne sposoby „ załatwienia „ pozytywnego rozpoznania wniosku . Sąd nie znajduje zarazem powodu dla jakiego świadek B. L. (1) miałby kreować fałszywy obraz zdarzeń dla swojego dobrego znajomego – oskarżonego G. S. oraz dla R. Z. (2) (zresztą prawomocnie skazanego w tej sprawie wyrokiem SR we W.) . W tym miejscu dokonując oceny zeznań B. L. (1) z daty 8 maja 2009 roku , odosobnionych od innych składanych relacji , złożonych po wielokrotnych przesłuchiowaniach i co istotne już po skazaniu świadka w warunkach art. 60 par 3 kk , w których podał rzekomy powód pomówienia wyżej wymienionego R. Z. (2) , Sąd już z tych powodów odmówił im waloru wiarygodności . Dodatkowo , mało wiarygodny wydaje się również przedstawiony przez świadka powód dla jakiego wcześniej sięgnął po pomówienia . Wskazać należy że świadek powołał się na rzekomy romans R. Z. (2) z poprzednią partnerką B. L. (1) , którego ujawnienie miało pociągnąć za sobą wersję obciążającą R. Z. (2) . Takie tłumaczenie jednak nie znajduje potwierdzenia we wskazanym przez świadka L. okresie w jakim miał dowiedzieć się o rzekomej zdradzie – kwiecień 2007 rok . Wiele bowiem przesłuchań obciążających R. Z. i oskarżonego S. sięga roku 2006 a zatem jeszcze przed powzięciem informacji o rzekomym romansie . Zresztą na marginesie o takiej przyczynie nie wspominał sam R. Z. (2) , wskazując przesłuchiwany w toku niniejszego procesu że były to tylko koleżeńskie relacje .

Dodatkowo mało logiczne wydaje się , że kierowany chęcią zemsty na R. Z. (2) B. L. (1) pomówił również przy tym swojego dobrego znajomego oskarżonego G. S. . I tu sąd nie znajduje żadnego powodu dla jakiego miałby kreować fałszywy a niekorzystny obraz zdarzeń dla oskarżonego S. . Co istotne sam świadek B. L. (1) ostatecznie wersję wykreowaną w czasie przesłuchania w dniu 8 maja 2009 roku odwołał , mając świadomość możliwości wznowienia postępowania w jego sprawie .

W ocenie Sądu świadek kierowany strachem przed R. Z. (2) , który jak wynika z relacji Z. N. (1) miał świadomość niebezpieczeństwa jakie mu grozi ze strony Z. , z drugiej strony wiedząc , że jest już prawomocnie skazany po skorzystaniu z dobrodziejstwa z art. 60 par 3 kk złożył relację , którą Sąd w żadnym razie nie uznał za wiarygodną .

Dlatego też stan faktyczny organ orzekający budował na składanych wielokrotnie „konsekwentnych „ relacjach świadka , w których tak samo przedstawił rolę oskarżonego G. S. w sprawie . Jak wskazał zatem świadek B. L. (1) poszukiwał on możliwości załatwienia warunkowego zawieszenia wykonania kary ,po tym jak wniosku na skutek ujawnienia fałszywej dokumentacji lekarskiej nie uwzględniono . Od oskarżonego G. S. , który był jego dobrym znajomym dowiedział się , że taką możliwość rzekomo ma jego kolega R. Z. (2) , których G. S. skontaktował . Jak dalej wyjaśnił R. Z. (2) zażądał za załatwienie tej sprawy kwotę 40.000 złotych , jednak kwotą taką B. L. (1) nie dysponował przekazując mu jedynie 17.000 złotych za pośrednictwem G. S. , proponując w czasie drugiego spotkania , zaaranżowanego również przez G. S. na terenie zakładu fryzjerskiego w B. , iż pozostałą kwotę ureguluje sfalszowanymi dolarami amerykańskimi . Po jakimś czasie , po zastanowieniu się R. Z. propozycję przyjął , przekazując tę informację przez oskarżonego G. S. , który znał treść ustaleń . B. L. (1) otrzymane od Z. N. (1) sfalszowane banknoty zakopane miał w lesie . W miejsce to udał się wraz z G. S. , który następnie sfalszowane dolary w ilości 80.000 w banknotach o nominale 100 dolarów każdy przekazał R. Z. (2) . Jak ustalili dolary te R. Z. (2) miał sprzedać i w ten sposób uzyskać brakującą kwotę o czym G. S. wiedział . Sam G. S. poinformował B. L. (1) , że jest to dobry moment na przekazanie dolarów gdyż R. Z. ma na nie kupca. Wyraźnie przy tym świadek zeznał , iż chodziło o zawieszenie wykonania kary w sądzie we W. . Wielokrotnie B. L. (1) podnosił , iż przekazał R. Z. (2) za pośrednictwem oskarżonego S. sfalszowane banknoty za załatwienie pozytywnie sprawy sądowej. Jak wskazał również świadek B. L. (1) , R. Z. (2) osobiście w rozmowie telefonicznej potwierdził że pieniądze te otrzymał .

Sąd wyjaśnia przy tym, iż ustaleń w sprawie w żadnym razie nie może zmieniać okoliczność ,iż ostatecznie zapadło niekorzystne dla świadka B. L. (1) rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku o warunkowe zawieszenie wykonania kary . Nie stoi to bowiem w sprzeczności z pozostałymi okolicznościami , zapewnienia zaś R. Z. (2) okazały się po prostu

kłamiwe . Nie zmienia oceny Sądu również fakt , iż W. Z. - siostra R. Z. nie prowadziła działalności gospodarczej w tamtym czasie , bowiem na żadnym etapie postępowania świadek L. nie twierdził aby do spotkania doszło w jej prywatnym salonie .Odmawiając zaś waloru wiarygodności relacji jaką złożyła W. Z. sąd nie tracił z pola widzenia , iż jest ona siostrą R. Z. (2) i relacja jej jest próbą wykreowania korzystnej również dla brata wersji – wniesiona została bowiem od wyroku kasacja .

Nadto , jak wynika z zeznań Z. N. (1) oraz W. S. (2) , świadek B. L. (1) w tamtym czasie opowiedział im o fakcie przekazania pieniędzy , o czym zresztą Z. N. (1) oraz W. S. (2) spójnie zeznali . To również czyni wersję B. L. (1) wiarygodną . Sąd nie znajduje przy tym powodu dla jakiego B. L. (1) miałby kreować nieprawdziwe okoliczności , następnie przedstawione swojemu dobremu znajomemu Z. N. (1), a tym bardziej W. S. (2) . Przy czym temu ostatniemu zupełnie na marginesie i ogólnikowo wspomniał o zdarzeniu co również podkreśla prawdziwość złożonej świadkowi relacji .

Z relacją świadka B. L. (1) korelują wyjaśnienia Z. N. (1) . Świadek ten potwierdza fakt pobrania od niego przez B. L. (1) 100 .000 sfałszowanych dolarów amerykańskich , z których jak poinformował Z. N. (1) miał przekazać 80.000 R. Z. (2) . Jak już wyżej wspomniano B. L. (1) przy tym wspomniał Z. N. (1) okoliczności temu towarzyszące .

Odnosząc się do wyjaśnień Z. N. (1) składanych również wielokrotnie , sąd wskazuje na marginalny charakter tej części relacji , która odnosi się do niniejszej sprawy , jak również na konsekwencję w składanych przez niego wyjaśnieniach . Przy czym Sąd nie znajduje żadnego powodu dla jakiego miałby kreować fałszywy obraz co do złożonej mu przez B. L. (1) relacji , co zresztą sam Z. N. (1) podkreślał , będąc przekonany o prawdziwości twierdzeń swojego znajomego B. L. (1) . Sąd akcentuje również , iż w relacji jaką składał B. L. (1) znalazły się elementy identyfikujące R. Z. (2) , a co za tym idzie istniała obawa , że okoliczności te Z. N. (1) zweryfikuje docierając do osoby R. Z. (2) . Dlatego też nieprawdopodobne jest aby B. L. (1) wykreował fałszywą historię możliwą do zweryfikowania w prosty sposób , dodatkowo obciążając przy tym swojego kolegę oskarżonego G. S. . Sąd w tym miejscu wskazuje również na łączące świadków w tym okresie dobre relacje , współpracę między nimi i zaufanie jakim darzyli się , a co stoi w sprzeczności z ewentualnymi zabiegami oszukańczymi ze strony B. L. (1) . Późniejsze wątpliwości Z. N. (1) co do prawdziwości relacji jaką złożył mu B. L. w żaden logiczny sposób świadek nie wyjaśnił . Podawane przez świadka przy tym okoliczności sprzeczne z tym co wyjaśnił poprzednio , rysujące relacje świadków w zupełnie innym świetle , przy tym bez wskazania przekonujących powodów zmiany zeznań , nie zasługują na wiarę . W ocenie Sądu zmiana w tym zakresie relacji Z. N. (1) podyktowana była prawdopodobnie – podobnie jak w przypadku B. L. - wydaniem wobec świadka prawomocnego wyroku oraz obawą przed obciążeniem osoby , o której wiedział świadek , również z relacji B. L. (1), że jest osobą niebezpieczną . Dlatego w tym zakresie relacji świadka Z. N. (1) organ orzekający nie wzięło w całości pod uwagę przy dokonywaniu ustaleń .

Analiza wyjaśnień świadka Z. N. (1) prowadzi również do podobnych wniosków jak w przypadku B. L. (1) . Wspominając o relacji jaką złożył mu B. L. (1) w żaden sposób nie uwalniał się od odpowiedzialności , wręcz obciążał sam siebie . Prawdziwość przedstawionych Z. N. (1) okoliczności podkreśla – o czym wcześniej już organ orzekający wypowiedział się – złożona również W. S. (2) relacja w tym zakresie , choć uboższa o przedstawione okoliczności i zupełnie marginalna .

W wyjaśnieniach jak i składanych świadkom relacjach, B. L. (1) posługiwał się pseudonimem „kajakarz , siwy „ dla wskazania R. Z. , a których to określeń nie zakwestionował R. Z. - w toku rozprawy w niniejszej sprawie przyznał , iż mógł mieć pseudonim „kajakarz” , w użytkowanym przez niego laptopie zaś użytkownik nosił nazwę „siwy” . Pseudonim „łysy” o jakim wspomina również W. S. (1) w żadnym razie nie stoi w sprzeczności z ustaleniami . W ocenie sądu z uwagi na marginalny charakter rozmowy i nie przywiązywanie do tych informacji wagi , w tym zakresie świadek mógł błędnie odtworzyć pseudonimy jakimi posługiwał się w czasie rozmowy z nim B. L. (1) , tym bardziej iż inne okoliczności wskazane w trakcie tej rozmowy pozwalają na przyjęcie , iż niewątpliwie chodzi właśnie o sytuację będącą przedmiotem sprawy . Natomiast dalsze zeznania świadka , w których nieco odmiennie przedstawił okoliczności , odosobnione i sprzeczne z wcześniejszymi , jakoby pieniądze miały być przekazane adwokatowi , w ocenie sądu są zwyczajnie wynikiem niepamięci - od rozmowy z B. L. (1) minęło bowiem kilka lat .

Również w zakresie tych świadków pewne nieścisłości w składanych kolejno relacjach są wynikiem upływu czasu i nie mają wpływu na odmienną ocenę relacji świadków .

Dokonana ekspertyza NBP i Europejskiego Banku Centralnego banknotów zabezpieczonych u Z. N. (1) potwierdzają relacje jakie złożyli Z. N. (1) oraz B. L. (1) . Co istotne również sam Z. N. wyraźnie wskazał , iż przekazane dolary były fałszywe .

Odmawiając waloru wiarygodności relacji R. Z. (2) , prawomocnie skazanego sąd nie tracił z pola widzenia szerokiego materiału stojącego w sprzeczności z relacją jaką złożył . Świadek ten nie wskazał przy tym żadnego przekonywującego powodu dla jakiego osoby omówione powyżej miałyby kreować fałszywy obraz zdarzeń . W ocenie Sądu chybiona jest podnoszona przez niego okoliczność poprawy pozycji procesowej B. L. (1) na skutek pomówienia , o czym zresztą mowa była powyżej . W ocenie Sądu , to znajomość pomiędzy G. S. a świadkiem , odpowiedzialna jest za wersję jaką przedstawił R. Z. (2) . Z drugiej strony zaakcentowania wymaga , iż sam R. Z. (2) wskazał na pseudonim (...) a co koreluje z wersją wiarygodnych w ocenie sądu świadków , jak również nie potwierdził , iż romans z partnerką B. L. (1) był powodem rzekomych jego pomówień .

Wyjaśnienia oskarżonego G. S. stojące w sprzeczności z materiałem dowodowym , któremu sąd dał wiarę , stanowią zaś w ocenie Sądu wyraz przyjętej przez niego linii obrony . Odmawiając waloru wiarygodności wersji jaką złożył sąd

dostrzega ułomność podnoszonych przez oskarżonego powodów dla jakich miałby go B. L. (1) pomawiać . Przede wszystkim nie do zaakceptowania jest podnoszona okoliczność , iż w jego ocenie B. L. pomawia go bowiem wie , że oskarżony przebywa cały czas na terenie I. , gdzie wyjechał w latach 2005/2006 i nie ma możliwości zweryfikowania wersji podanej przez świadka . Później zaś oskarżony powoływał się na konflikt pomiędzy B. L. (1) a R. Z. (2) i na tej podstawie z uwagi na znajomość z R. Z. (2) , oskarżony miał być pomówiony . Problem tylko w tym , że konflikt taki w tamtym czasie jest wykluczony . Z drugiej strony oskarżony potwierdził , iż znał B. L. oraz pracował u R. Z. . Dodatkowo co istotne , przyznał iż nie miał sytuacji konfliktowych z B. L. (1) .

Dlatego też , patrząc przez pryzmat zebranego materiału , któremu sąd przyznał walor wiarygodności , nie budzi wątpliwości , iż w miesiącu listopad 2004 r. w B. oskarżony G. S. przyjął od B. L. (1) podrobione banknoty dolarowe o nominale 100 dolarów każdy, w ilości nie mniejszej niż 80.000, w celu wprowadzenia ich do obrotu poprzez przekazanie R. Z. (1) . Jak wynika bowiem z poczynionych ustaleń G. S. wiedział o ustaleniach B. L. (1) i R. Z. (2) - wyraźnie o tym zresztą mówiąc , uczestniczył nie tylko w przekazaniu sfalszowanych banknotów ale również był obecny przy ich zabraniu z lasu z miejsca ukrycia . Wiedział , że banknoty dolarowe następnie R. Z. (2) ma zbyć i w ten sposób uzyskać brakująca kwotę . W tym celu przyjął je . Oskarżony przyjął podrobione banknoty od B. L. (1) w celu wprowadzenia ich do obrotu co można wywieść z okoliczności sprawy . Powyższe rodzi zaś odpowiedzialność za przestępstwo z art. 310 § 2 kk . Przy czym oskarżony , co wynika z okoliczności przedstawionych , działał umyślnie z zamiarem bezpośrednim .

Wymierzając karę oskarżonemu Sąd miał na względzie dyrektywy sędziowskiego wymiaru kary zawarte w dyspozycji art. 53 kk . Baczył bowiem by dolegliwość kary nie przekraczała stopnia winy, społecznej szkodliwości czynu z drugiej zaś strony by spełniła swoje cele wychowawcze, zapobiegawcze wobec oskarżonego a nadto swoje cele w zakresie prewencji ogólnej . Adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości oraz spełniająca cele jakie stawia karze art. 53 kk zdaniem Sądu jest kara 2 lat pozbawienia wolności . Wymierzając karę w powyższym wymiarze Sąd wziął pod uwagę okoliczności zdarzenia , ilość przekazanych sfalszowanych banknotów , która była znaczna , rolę jaką odegrał , jego zaangażowanie w sprawę , znaczny stopień społecznej szkodliwości czynu . Z drugiej strony nie bez wpływu na wymiar kary pozostaje również niekaralność oskarżonego . Stąd uznać należy , iż kara we wskazanym wymiarze adekwatna jest do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu , pozwoli na zrozumienie błędnego postępowania i uniknięcia w przyszłości podobnych czynów .

Zarazem Sąd uznał , iż wobec oskarżonego zachodzą przesłanki warunkowego zawieszenia wykonania kary , stosując jako względniejszą ustawę obowiązującą poprzednio , która daje możliwości w tym zakresie . To co determinuje

zastosowanie instytucji dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary w niniejszej sprawie mimo znacznego stopnia społecznej szkodliwości to przekonanie Sądu, iż dla wdrożenia oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego, nie jest konieczne wymierzenie kary izolacyjnej, przeciwnie cel ten zrealizuje danie oskarżonemu szansy na poprawę swojego zachowania w warunkach wolnościowych za czyn popełniony kilkanaście lat temu. Sąd doszedł do takiego przekonania analizując osobę oskarżonego, jak również dotychczasową niekaralność. Sąd sięgnął po dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary. Wymierzając oskarżonemu 5-letni okres próby Sąd uznał, iż okres ten będzie odpowiednim czasem weryfikacji postawionej wobec niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Jednocześnie aby wzmocnić cele w zakresie prewencji indywidualnej przy uwzględnieniu sytuacji majątkowej obok kary pozbawienia wolności Sąd wymierzył karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych.

Patrząc przez pryzmat sytuacji majątkowej oskarżonego zasądził koszty procesu.